

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΝ

ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Υπό τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ὑπαλλήλου Α.Σ.Ο.

Πτυχιούχου Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.

Μέχρι τὸ 1931, ὁ Διακανονισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῶν Κρατῶν διενηργεῖτο βάσει τοῦ τότε ἰσχύοντος συστήματος τοῦ «Χρυσοῦ Κινῶνος».

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο αἱ νομισματικαὶ μονάδες τῶν ἐμπορευομένων κρατῶν ἀντιπροσώπευον ὀρισμένην ποσότητα χρυσοῦ πρὸς τὴν ὅποιαν ἀντηλλάσσοντο.

Ἐκάστη, δηλαδὴ, χώρα ὑπεχρεοῦτο εἰς τὴν ἐξαγωγήν ἢ εἰσαγωγήν ποσότητος αὐτοῦσιου χρυσοῦ πρὸς τακτοποιησιν τῶν χρεαπαιτήσεων αὐτῆς, πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ τῆς ἰσοζυγίου ἢ ἐξ ἄλλων διεθνῶν συναλλαγῶν.

Τὸ μέγεθος, οὕτω, τῶν συναλλαγῶν ἐκάστης χώρας, συγκεκριμένως, τὸ μέγεθος τοῦ διεθνoῦς ἐμπορίου ἐξηρτάτο κατ' ἀνάγκη ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ποσότητος καὶ παγκοσμίου παραγωγῆς χρυσοῦ, ἦτοι ἐκ τῶν διεθνῶν ἀποθεμάτων χρυσοῦ.

Ἡ ἀνάγκη διευρύνσεως τῶν συναλλαγῶν ἐδημιούργησεν πρόβλημα ἐξευρέσεως μέσου διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν

πληρωμῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἢ παγκόσμιος παραγωγή χρυσοῦ δὲν ἠκολούθησε κατ' ἀναλογία τὴν αὐξησιν τῶν συναλλαγῶν δι' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς μέσα πληρωμῶν πλὴν τοῦ χρυσοῦ καὶ τὰ εἰς χρυσὸν μετατρέψιμα ὑποκατάστατα αὐτοῦ, (τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα).

Τὰ συναλλαγματικά αὐτὰ μέσα, ἢ στεργλίνα καὶ κυρίως τὸ δολλάριον, ἠδῆθησαν ἔκτοτε (εἰς τὸ δεκαπενταπλάσιον περίπου τὸ 1964) καὶ ἀπέτελεσαν τὴν βάση τῆς καλύψεως τῶν ἐλλειμμάτων τῶν ἰσοζυγίων ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἐκάστης χώρας, δεδομένου ὅτι ὁ χρυσὸς δὲν ἦτο ἐπαρκὴς πρὸς ἐξισορροπήσιν σοβαρῶν ἀνοιγμάτων.

Αἰτία τῆς αὐξήσεως τῶν συναλλαγῶν καὶ ἡ δι' αὐτῆς δημιουργηθεῖσα στενότης εἰς τὰ μέσα διακανονισμοῦ, ὑπῆρξεν ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῶν χωρῶν καὶ ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν, ἐνῶ ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ παρέμεινε σταθερὰ εἰς τὴν τιμὴν τῶν 84 δολλαρίων κατὰ οὐγγίαν εἰς τὴν τιμὴν παραμένει καὶ σήμερον.

Ἀντιθέτως ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡ αὐξησις τῶν εἰς χρυσὸν ἀποθεμάτων ὑπῆρξεν βραδύτερος τῶν ἀναγκῶν τοῦ διευρυνομένου διεθνoῦς ἐμπορίου. Κατὰ τὴν τελευταίαν 30ετίαν τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον ἐπταπλασιάσθη περίπου, ἀπὸ 23 δισεκατ. δολλάρια τὸ 1938 ἔφθασε τὰ 150 δισεκατ. δολλάρια τὸ 1964, ἐνῶ, κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, τ' ἀποθέματα χρυσοῦ ἠδῆθησαν ἀπὸ 26 εἰς 40 δισεκατ. δολλάρια. Κατὰ δὲ τὴν τευταίαν δετίαν (1958—1964) τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον παρουσίασεν αὐξησιν 50%, ἐνῶ, τὰ εἰς χρυσὸν ἀποθέματα ἠδῆθησαν μόλις κατὰ 6%.

Ἡ ἀνάγκη χρησιμοποίησεως τῆς στεργλίνας καὶ τοῦ δολλαρίου ὡς ὑποκα-

κῶν καὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐρίου καὶ τῶν δερμάτων.

—Βασικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς συνθέσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν τομεῖς βασικῆς σημασίας διὰ τὴν ἔρευναν ποῦ ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα τῶν ἐποχικῶν πλεονασμάτων, μὲ τὸν συναγισμὸν τῆς βιομηχανίας χημικῶν προϊόντων, ὡς καὶ μὲ τὴν ταχέως μεταβαλλομένην τεχνολογίαν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν τροφῶν καὶ τῆς ἐμπορίας αὐτῶν.